

изразява освенъ едно количество относително и че цѣната не е друго освенъ резултатъ на търсенъето и на предложеніето сирѣчь че тя зависи отъ разликата която са установява между тѣзи двѣ условія.

5.— Цѣната на хранитѣ може да послужи за примѣръ който са повтара сѣкій день.

Сѣкій день слушама сыромасытѣ които са боѣтъ отъ лоша жетва да благодарѣтъ Бога въ църквитѣ за изобиліето на хранитѣ. Ето що са случва : когато жетвата е лоша, хранитѣ ставатъ толкосъ скѣпы щото сыромасытѣ не можтъ да ги купуватъ ; исканъето надминува предложеніето защото количеството на сѣществующитѣ храны е по малко отъ онуй което е нужно за да укроти глада на сичкитѣ.

ГЛАВА ХІ.

За собствеността.

- 1.— *Когато дѣятелныйтъ чловѣкъ получава едно въздаяніе защо лѣнивыйтъ нема никое право на него?*
- 2.— *Каква аналогія има между една награда получена въ едно училище и въздаяніето което сѣкій намѣрва чрезъ услугытъ си въ обществото?*
- 3.— *Дѣятелныйтъ чловѣкъ получилъ ли бы въздаяніе и възъ отъ обществото?*
- 4.— *Какъ са нарича цѣната която дѣятелныйтъ чловѣкъ получава, и защо лѣнивыйтъ не може да има на нея право?*